

Eğitim Yönetimi Proseslerinde Eğitim Politikası ile Kamu Politikasının Kodları

Merve Özlüleci Ece

MEB Eğitim Yöneticisi

merveozluleci@gmail.com, ORCID:0009-0009-4465-9847

Ferdi Ece

MEB Eğitim Yöneticisi

fece1905@gmail.com, ORCID:0009-0004-9338-2390

Mehmet Özhan

MEB Eğitim Yöneticisi

ozhanmehmet77@gmail.com, ORCID:0009-0006-7100-3040

Özet

Çalışmamız çerçevesinde politika, eğitim politikası ve kamu politikası kavramları bağlamında eğitim yönetimi prosesleri incelenecektir. Gerek eğitim politikaları gerekse de kamu politikaları eğitim yönetimi kapsamında değerlendirilebilecek iki temel dinamiği meydana getirmektedir. Eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politika teriminin spesifik ve somut bir olgu olarak anlaşılması zordur. Bu yüzden politikanın, tek ve yaygın kabul edilen değişmez bir tanımı yoktur. Buna karşın Eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politikayı tanımlama girişiminde olan politika sosyolojisi, politika yönetimi ve politika bilimi dahil bir dizi disiplinlerin içinde geniş bir literatür vardır. Ortak noktası olsa da gerçek şudur ki politikanın kolay bir tanımı yoktur. Bu yüzden politika teriminin sabit olarak kavramsallaştırılması anlamında elde çok az şey vardır. Eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politika tanımının yaygın olarak kabul edilmiş tek, kesin ve güvenilir bir tanımı olmamakla birlikte politika, hedeflerin tanımlanması, önceliklerin belirlenmesi, bir plan, bir çıktı veya bunların bazılarının veya hepsinin bir bileşeni olarak tanımlamak mümkündür. Bu kapsamda eğitim politikası çerçevesinde politika bilimi çok geniş bir alanı kapsayan ve henüz gelişme halinde olan bir sosyal bilim dalıdır. Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası otoritenin temel karakteristiklerini ve bütünlüğünü içeren bir dizi kurum ihtiva eden devlet tarafından alınan pozisyonlara ve eylemlere işaret eder. Kamu politikası çoğu zaman kamuda alınan kararlarla karıştırılmaktadır. Ancak tek başına kişisel bir karar politika oluşturmaz. Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası, yetkili

pozisyonlardan devlet kurumları adına politik aktörlerce alınan diğer kararlar bağlamındaki karar örneklerini anlatır. Kamu politikaları insan davranışlarını ve eylemlerini yönlendirmek için hem sonuçları hem de tasarlanmış araçları açıklamaya örnek oluşturur. Kamu politikası yetkililerin çalışabilecekleri konuları kural olarak başarılması istenen şeyleri ifade eder.

Anahtar Kelimeler: Eğitim Yönetimi, Eğitim Yönetimi Prosesi, Eğitim Politikası, Kamu Politikası

Codes of Educational Policy and Public Policy in Educational Management Processes

Abstract

Within the framework of our study, educational management processes will be examined in the context of policy, education policy and public policy concepts. Both education policies and public policies create two basic dynamics that can be evaluated within the scope of education management. It is difficult to understand the term politics as a specific and concrete phenomenon within the context of education policy and public policy. That is why there is no single and widely accepted invariant definition of politics. On the other hand, there is a wide literature in a number of disciplines, including sociology of politics, policy management and political science, which attempts to define policy in the context of educational policy and public policy. Although they have one thing in common, the truth is that there is no easy definition of politics. Therefore, there is very little to be achieved in the sense of a fixed conceptualization of the term politics. Although there is no widely accepted, precise and reliable definition of the policy definition in the context of education policy and public policy, it is possible to define the policy as the definition of goals, the determination of priorities, a plan, an output or a component of some or all of them. In this context, within the framework of education policy, political science is a branch of social science that covers a very wide field and is still in development. Within the framework of education policy, public policy refers to the positions and actions taken by the state, which includes a number of institutions that contain the basic characteristics and integrity of the authority. Public policy is often confused with decisions made in public. But a personal decision alone does not make policy. Within the framework of education policy, public policy describes examples of decisions in the context of other decisions made by political actors on behalf of state institutions from authorized positions. Public policies serve as an example to explain both the consequences and the tools designed to guide human behavior and actions. Public policy refers to the issues that officials can work on, as a rule, the things that are desired to be achieved.

Key Words: Education Management, Education Management Process, Education Policy, Public Policy

Giriş

Çalışmamız çerçevesinde politika, eğitim politikası ve kamu politikası kavramları bağlamında eğitim yönetimi prosesleri incelenecektir. Gerek eğitim politikaları gerekse de kamu politikaları eğitim yönetimi kapsamında değerlendirilebilecek iki temel dinamiği meydana getirmektedir.

Eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politika teriminin spesifik ve somut bir olgu olarak anlaşılması zordur. Bu yüzden politikanın, tek ve yaygın kabul edilen değişmez bir tanımını yoktur (Hill, 2005, s. 24).

Buna karşın Eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politikayı tanımlama girişiminde olan politika sosyolojisi, politika yönetimi ve politika bilimi dahil bir dizi disiplinlerin içinde geniş bir literatür vardır. Ortak noktası olsa da gerçek şudur ki politikanın kolay bir tanımını yoktur (Taylor, Rizvi, Lingard & Henry, 1997, s. 22).

Bu yüzden politika teriminin sabit olarak kavramsallaştırılması anlamında elde çok az şey vardır (Jenkins, 1997, s. 76).

Eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politikanın çeşitli tanımlarından bazıları şöyledir:

- 1.Politika kimin neyi, ne zaman nasıl elde ettiğini belirleyen bir faaliyettir (Lasswel, 1958, s.311).
- 2.İçinde bulunulan zaman veya gelecek için kararlar almak ve uygulamak için koşullar ve verilerin ışığında alternatifler arasından seçilen eylem veya eylemleri ortaya koymak, belirlenen yöntem veya biçimlerde uygulamaktır (Cebeci, 2003).
- 3.Belirlenen amaç veya hedeflere ulaşmaya yönelik karar ve eylemler bütünü (TDK, 1998).
- 4.Bir politika genellikle spesifik kararlar veya eylemlerden ziyade bir eylem veya eylemsizlik planı olarak kabul edilebilir (Heclo, 1972).
- 5.Hükümetlerin belirli konulara ilişkin eylemleri, hedefleri ve beyanları, bunları uygulamak için attığı ya da atmakta başarısız olduğu adımları ve söz konusu meseleye ilişkin yaptığı açıklamalardır (Wilson, 2006, s. 154).
- 6.Hedeflenen değerler ve uygulamaların öngörölmüş bir programıdır (Lasswell ve Kaplan,

1950, s. 14).

7.Siyasi bir aktör veya aktör gruplarınca, hedeflerin ve belirli durumlarda onlarıgerçekleştirme araçlarının seçilmesine ilişkin alınan birbiriyle ilişkili kararlar bütünü (Jenkins, 1997).

8.Politika bir problem veya konu ile ilgili bir aktör veya aktör grubunca izlenen nispeten istikrarlı amaca yönelik bir eylem planıdır (Anderson, 2006, s. 10).

9.Politika, politika yapıcılar tarafından hem amaçlara hem de bu amaçlara ulaşmak için araçları dile getiren politika uygulayıcılarına verilen bir dizi talimattır (Rist, 2000).

Tanımlarda da görüleceği gibi bazı araştırmacılar eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politikayı çok basit tanımlarken bazılarının tanımları daha kapsamlıdır. Bu araştırmacılara ek olarak başka araştırmacılar dakavramsallaştırmaya bir çerçeve oluşturmak için çeşitli politika tanımlarını yorumlamaya, sınıflandırmaya ve gruplandırmaya çalışmışlardır.

Salisbury (1995) politika kavramına ilişkin üç temel pozisyon önermiştir. Birincisi ve politikanın en yaygın olanı David Easton'un tanımına dayanmaktadır. Burada politika hükümetin ne yaptığıyla ilgilenir ve kamusal süreçlerin girdi ve çıktılarını içerir (Akyüz, 2012, s. 56).

İkinci bakış açısı daha geniş kapsamlıdır. Aniden ortaya çıkan belirli durumların ayırımında politika ve politika olmayan arasındaki hassas sınır hemen hemen her zaman tartışılabilirken bu bakış açısında politika emredici katı kuralların genel bir çerçevesini oluşturur. Diğer taraftan üçüncü bakış açısı, “politik davranışın hedef odaklı ya da amaçlı bir varsayım olduğu” öngörüsüne dayanmaktadır (Akyüz, 2012, s. 59).

Eleştirel açıdan ve tamamen farklı bir perspektiften bakan, Ball (1994) politikanın hem amaçlı ve gerçek hem de onun uygulama yol haritası açısından eksik kalan toplumsal bir eylem şekli olduğunu söylemektedir (s. 14).

Kapani (2011) de politikayı toplumda yaşayan insanlar arasında bir çatışma, bir mücadele ve kavga olarak görmektedir. Ona göre insanlar yaratılışları, sosyal ve ekonomik durumları bakımından değişik fikirlere ve değişik çıkarlara sahiptirler. Aralarındaki düşünce, çıkar ve psikolojik eğilim farklılıklarından doğan çatışma politikanın temelini oluşturur (s. 17).

Özetlemek gerekirse, eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politika tanımının

yaygın olarak kabul edilmiş tek, kesin ve güvenilir bir tanım olmamakla birlikte politika, hedeflerin tanımlanması, önceliklerin belirlenmesi, bir plan, bir çıktı veya bunların bazılarının veya hepsinin bir bileşeni olarak tanımlamak mümkündür.

Eğitim Politikası ile Kamu Politikası

Eğitim politikası çerçevesinde politika bilimi çok geniş bir alanı kapsayan ve henüz gelişme halinde olan bir sosyal bilim dalıdır (Kapani, 2011, s. 22).

Eğitim politikası çerçevesinde politika kavramının bugüne kadar çeşitli tanımları yapılmıştır. Dye (2002) politikanın tanımını kısaca, “Hükümetlerin yapacaklarını ya da yapmayacaklarını seçmesidir.” şeklinde yapmıştır (s. 6).

Dye’in tanımında politikayla ilgili noktaya vurgu yapılabilir. Birincisi Dye, burada kamu politikasına, yani politikaya hükümetler tarafından geliştirilen politikaya ilgi çekmiştir. Buna göre hükümetler arası kurum ve kuruluşlar gibi diğer kurumlar da politika yaparlar. İkinci olarak Dye’in tanımında bir konuda bazen kararsızlık karar alma kadar etkili olduğu vurgulanmaktadır (Rizvi ve Lingard, 2010, s. 4).

Dye’in karmaşık gibi görünen bu kamu politikası tanımı kamu politika çalışmasının altında yatan ruhu çok iyi ortaya koyup yansıtmaktadır. Bu tanım birçok yazarın tanımına da kaynaklık etmiştir. Çeşitli yazarlar tarafından buna benzer tanımlar yapılmasına rağmen bu yazarlar arasında çok fazla bir uyumsuzluk görülmemektedir.

Hagwood ve Gunn modern anlamda kamu politikasını terimine on anlamda kullanmaktadırlar. Bunlar (Mota, 2010):

- 1.Eylem alanı için bir etiket
- 2.Genel amaçların veya istenen durumların bir açıklaması
- 3.Spesifik öneriler
- 4.Hükümet kararları
- 5.Resmi yetkilendirme
- 6.Bir program

7.Çıktılar

8.Sonuçlar

9.Bir teori veya model

Eğitim politikası genel kapsamı içerisinde kamu politikası ile ilgili çeşitli yazarlarca yapılan diğer tanımlardan bazıları ise şöyledir;

1.Politik aktörler veya aktörler grubunca alınan, hedefleri seçme ve ona ulaşmayolları ile ilgili kararlar bütünü (Jenkins, 1978, s. 6).

2.Vatandaşların hayatlarını etkileyen, hükümetlerin doğrudan ya da dolaylı faaliyetlerinin özeti (Peters, 1999, s. 4).

3.Bir yasa, bir düzenleme, bir yönetme, bir karar veya bunların kombinasyonları gibi konularda yapıp yapmaması ile ilgili hükümetin açıklamaları (Birkland, 2001, s. 7).

4.Toplumsal hedeflere ulaşmada programların uygulanması için politik kararlar (Cochran ve Malone 1995, s. 1).

5.”Bir faaliyet alanı (örneğin eğitim politikası)”, “özel bir plan”, “hükümet yarası”, “genel bir program” veya “hükümetlerin gerçekleştirmek istedikleri bir şey” (Rizvi ve Lingard, 2010, s. 4).

Diğer taraftan Lasswel (1951) de kamu politikasını basit bir şekilde “çok önemli kararlar” şeklinde tanımlamakta, bunun aksine Ranney, kamu politikasını daha geniş bir şekilde ele alınmaktadır. Onun tanımında aşağıdaki unsurları kapsamaktadır (McCool, 1995, s. 20):

1.Belirli bir hedef veya amaç

2.Olayların istenen bir rotası

3.Eylemlerin seçilmiş bir yolu

4.Amaçların bildirgesi ve

5.Amaçların uygulanması

Bütün bu tanımlardan sonra kamu politikasını işlevsel olarak şöyle tanımlamak mümkündür (Haddad, 1995):

“Tek bir kişinin veya bir grubun gelecekteki kararlarına rehberlik edecek yönergeleri belirleyebilecek doğrudan veya dolaylı kararları, eylemi başlatmak veya geciktirmek veya önceki kararların uygulanmasına rehberlik etmek (s. 19).”

Wedel ve arkadaşları kamu politikası için spesifik bir öneri, hükümetin yasa yapması veya genel programı veya hükümetin arzu ettiği işler ve hükümetin başarabildikleri (eğitim politikası gibi) aktivite alanlarına daha fazla atıf yaparlar (Rizvi ve Lingard, 2010, s. 4).

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası bu yüzden otoritenin temel karakteristiklerini ve bütünlüğünü içeren bir dizi kurum ihtiva eden devlet tarafından alınan pozisyonlara ve eylemlere işaret eder. Kamu politikası çoğu zaman kamuda alınan kararlarla karıştırılmaktadır. Ancak tek başına kişisel bir karar politika oluşturmaz (Akyüz, 2012, s. 61).

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası, yetkili pozisyonlardan devlet kurumları adına politik aktörlerce alınan diğer kararlar bağlamındaki karar örneklerini anlatır. Kamu politikaları insan davranışlarını ve eylemlerini yönlendirmek için hem sonuçları hem de tasarlanmış araçları açıklamaya örnek oluşturur. Kamu politikası yetkililerin çalışabilecekleri konuları kural olarak başarılması istenen şeyleri ifade eder (Rizvi ve Lingard, 2010, s. 4).

Bowe ve arkadaşları (1992) ise kamu politikasını yapılan olarak değerlendirmektedir ve burada kamu politikası sürekli tekrar tekrar kavram haline getirilen bir şeydir. Bu yüzden politika gelişmesi düzlemsel bir süreçtir ve bir döngü olarak görülmelidir (s. 1).

Ortak bir yaklaşım kamu politikasını bir eylem veya belirli bir dizi koşulların nasıl daha iyileştirilmesini belirlemeye yardım edecek bir dizi kılavuzların programı olarak kavramsallaştırmaktır (Akyüz, 2012, s. 76).

Örneğin, Blakemore (2003) kamu politikalarının bir tanımını “amaçlar veya hedefler veya yapılması gereken düzenlemeler” olarak tanımlamaktadır (s. 1).

Hedefler ve gerçekleştirilmesi gereken düzenlemeler arasındaki bu ayırım niyet ifadeleri olarak kamu politikaları arasında Harman (1984) tarafından tanımlanmış olan benzer bir ayrımı yansıtmaktadır. Bu nedenle Harman, kamu politikasının, bazı istenen veya arzu edilen başarıya yönelik olarak takip edilen veya edilmesi gereken amaçlı eylem gidişatının açık veya örtülü belirtimi olduğunu iddia etmektedir.

Harman (1984)'a göre kamu politikası “tesadüf olarak yapılan bir eylem” değil “sistematik olarak yürütülen bir faaliyet” ve “ulaşılması gereken kompleks bir hedef”tir. Bu eylemin değişik süreçlerinin koordinasyonudur ve sadece bir konuya dayandırılan aktivite değildir.

Bununla birlikte Blakemore'un ve Harman'ın argümanı burada üretim olarak kamu politikasının üzerine vurgu yapmaktır. Yani çıktının üzerindedir. Kamu politikasını sadece bir üretim olarak gören sınırlama şudur ki bu kamu politikasından onu bir süreç olarak ayırır.

Taylor vd. (1997)'ne göre ise kamu politikasını hem üretim hem de süreç olarak görmek hatadır. Ayrıca kamu politikasının bu kavramsallaştırılması alınmış olan bağlamından ayırıştırılmıştır (Taylor vd., 1997, s. 22).

Kapani (2011, s. 17), kamu politikası ile ilgili yapılan tanımlamaların başlıca iki değişik ve karşıt görüş etrafında toplandığını söylemektedir. Bu görüşe ve anlayışa göre kamu politikası toplumda yaşayan insanlar arasında bir çatışma, bir mücadele ve kavgadır.

İnsanlar yaratılışları, sosyal ve ekonomik durumları bakımından değişik fikirlere ve çıkarlara sahiptir. İnsanlar arasındaki bu farklılıklar ve çıkar çatışmaları kamu politikasının temelini oluşturur.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası içeriklerinde her zaman bir rekabet mevcuttur. Örneğin politika metnlerinin oluşumunda rekabet eden çıkar guruplarını yönetmek ve onları uzlaştırmak için yatıştırmaya vurgu vardır.

Jane Kenway (1990) kamu politikasimetnlerinin farklı rakipler, sivil toplum içindeki eşit olmayan güçler ve devletin kendi içinde ve birbiriyle ilişkili düzensiz sistemler arasındaki hesaplaşmayı temsil ettiğini ifade etmektedir (Rizvi & Lingard, 2010, s. 5).

Karşıt görüşe göre ise kamu politikasının amacı her şeyden önce toplumda bütünlüğü sağlamak, özel çıkarlardan ziyade genel yararı ve insanların ortak iyiliğini gerçekleştirmektir.

Bu ikinci anlayış tarzına bakılırsa kamu politikası, herkesin yararına olan bir toplum düzeni kurma çabasıdır denilebilir. Kamu politikasının evrensellik ve süreklilik; barış ve düzen; uzlaşma ve meşruluk özelliği oldukça önem taşımaktadır (Kapani, 2011, s. 19).

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası değişimle ilgilidir.Örneğin hükümetler eğitim reformlarını politika yoluyla yapmaya çalışırlar. Kamu politikası değişimi arzular veya hayal eder. Devletin gelecekteki işlerini öngörür. Fakat uygulamalara bakıldığında yapılanlar her zaman politikalarda belirlenenlerden biraz daha azdır.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikalarının genellikle metinlerde, yazılmış dokümanların bazı türlerinde var olduğukabul edilir. Bununla birlikte bir kamu politikası politik gündemi oluşturan politika konusugüncel bir metnin yapımı ile ilgili süreç olarak görülebilir.

Dolayısıyla politika süreçleri gündem belirlemenin yanı sıra politika metnlerinin yapım çalışmasını da içermektedir. Onlar aynı zamanda kolay olmayan uygulama süreçlerine ve bazen de politika değerlendirmesine işaret etmektedirler. Bu anlamda kamu politikası hem metin hem de sürece işaret etmektedir (Rizvi & Lingard, 2010, s. 6).

Stephan Ball (1994) kamu politikasının hem bir metin ve kelime, bir belge, hem de amaçlanan şeyin yasallaştırılan bir şey olduğunu ifade etmektedir. Bu yorum, uygulamada kamu politikasının hedef ve amaçlarına her zaman ulaşmadığını itiraf etme anlamına gelmektedir.

Kısacası her zaman politika belgesi ile uygulananlar arasında bir farklılık olabilmektedir. Bunun nedeni, uygulamada daha önce tahmin edilemeyen ve öngörülemeyen ancak uygulama esnasında karşılaşılan karmaşık yönetimsel düzenlemeler ve uygulamalardır (s. 14).

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası, uygulamaları belirlemede tek başına bir faktör değildir (Rizvi & Lingard, 2010, s.5). Literal eleştiri kapsamındaki teorilerden birçok politika metninin heteroglosik bir karakter taşıdığını görebiliriz (Dery'den aktaran Rizvi ve Lingard, 2010, s. 6).

Kamu Politikasının Kodları

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası metinleri genelde, eklentileri bir araya getirme ile çıkar ve değerleri karşılaştırmayı sorgular. Aynı zamanda kamu politikaları genelde kamu yararları olarak tasavvur edilen geleceği veya arzu edilenleri temsil etmek için arayış içinde olurlar. Onların gerçekten temsil ettiklerini kimin çıkarları olduğunu gizlerler. Böylece politik gündemdeki bir işin görünüş anından kaynaklanan tartışmalar oluşur (Akyüz, 2012, s. 74).

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikaları genelde eğitim gibi bazı sahalarda problemleri algılamaya karşılık olarak birleştirir. Bununla birlikte burada, kamu politikasının belli şekillerde oluştuğu problemlerin tutarsızlığına dikkat etmek gerekir (Akyüz, 2012, s. 76).

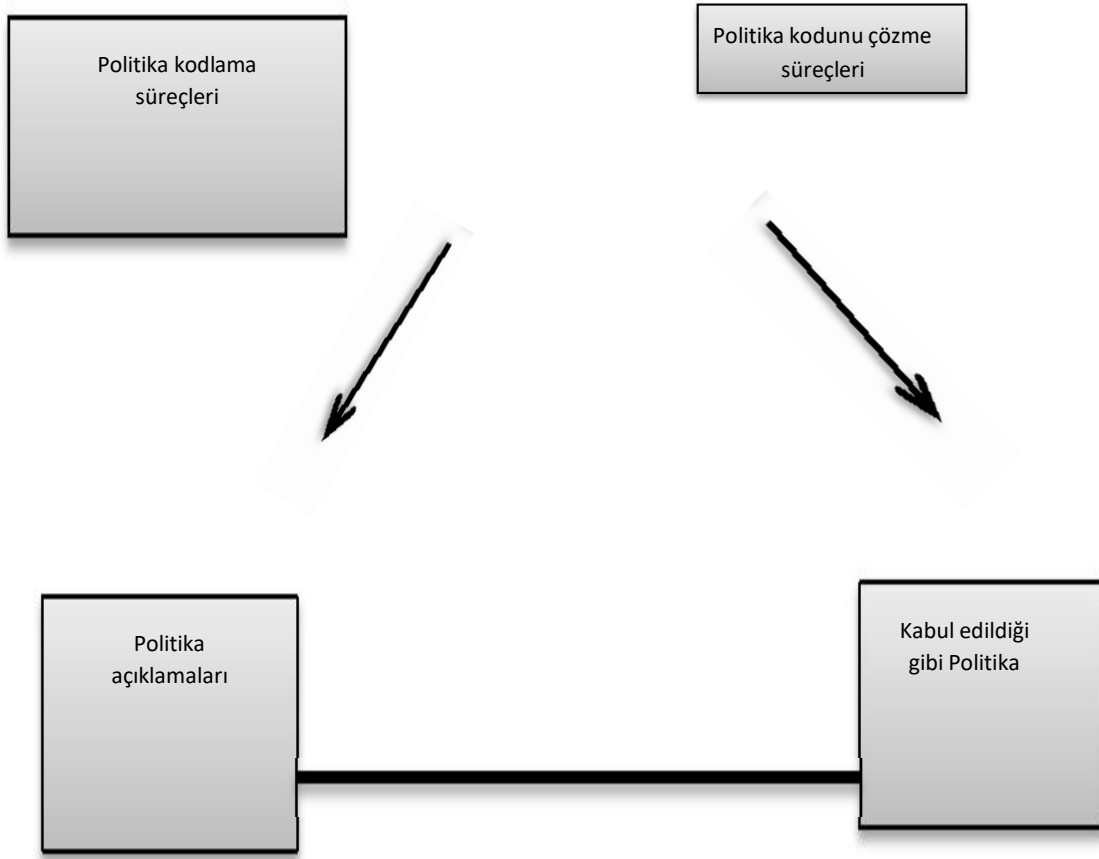
Belki de en iyi ampirik tabanlı araştırma ve teorik analizlerin önerilmesi de gerekir. Problemlerin yapısı asla kendiliğinden değildir. Fakat genelde özel bir tarzda temsil edilir

(Dery'den aktaran Rizvi ve Lingard, 2010, s. 6).

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikaları böylece politikaların kendilerinin oluşturduğu kadar problemlere çözüm önerirler (Yeatman'den aktaran Rizvi ve Lingard, 2010, s. 6).

Ball (1994), kamu politikasını şu şekilde ele almaktadır: “Kamu politikası hem eylem hem de metindir, kelimeler ve eylemlerdir, amaç olduğu kadar yapılandır da. Kamu politikası genelde yerel uygulamanın bolluğu durumuna ilişkin olduğu sürece her zaman eksik kalır (Aktaran Trowler, 2003, s. 96).

Şekil 1, kamu politikası yapmanın ve yorumlamanın karmaşık yapısını göstermektedir.

Eğitim Yönetimi Proseslerinde Eğitim Politikası ile Kamu Politikasının Kodları

Şekil 1. Kamu politikasının kodları. Trowler, P. (2003).

Şekil 1. yorumları:

1.Politika yapıcılarının rakipçıkarları niyetleri ve yorumları

2.Uygulayıcılara iletim (örneğinöğretmenlere) genellikle eksik olarak: dokümanlar mevcut değil; öğretmenler için politikayı seçici olarak yorumlama; politikayı okumak için zamanın yetersizliği vb.

3.Politika uygulayıcılarının politikayı seçici olarak yorumlamaları ve onu kendi bağlamında uygulamaya nasilkoyacaklarına ilişkin karar almaları

Sözlü politika ile anlatılmak istenen, dil ve diğer iletişim şekilleri (örneğin resim) dir. Düşünce biçimleri söylenir. Foucault gibi postmodernistler, dünyayı nasıl gördüğümüzün şekillerini ve bizim mevcut söylemlerimizi sınırlayan yolları vurgulamaktadır. Ball'ın bu konuda söylemleri, aşağıdaki gibi tartışan Foucault'a yaklaşmaktadır (Focault'dan aktaran Trowler, 2003):

“Konuştuklarını sistematik olarak somutlaştıran uygulamalar, söylemler sadece nesnelere konusunda değildir, onları oluşturur ve onları kendi ortaya koyduklarındaki gizli şeyleri pratiğe dökmeyi oluşturur (s. 131).”

Metin olarak politika görüşü sınırlılığa, değiştirmeye ve politikanın karakterinin tartışılmasına vurgu yapar. Politika söylemleri (konuşmaları), genelde politika yapmada çıkarları olanlar, gruplar ve kişiler arasındaki mücadeleler ve uzlaşmalar meydana getirir Ball, politika fikrini aşağıdaki gibi özetlemektedir (Trowler, 2003):

“Kamu politikaları, politik arenadaki anlamlarını değiş tokuş yaparlar; değişkenleri ortaya koyma, anahtar, yorumlar ve değişiklik politikalar farklı aktörler ve çıkar grupları tarafından farklı bir şekilde temsil edilir (s. 97).”

Eğitim politikası çerçevesinde politika ile ilgili metinler, mücadele, uzlaşma, sosyal kurumların önemi ve politikanın nasıl okunması gerektiğinin önemini açıklar. Bununla birlikte, politika

yapıcılar tarafından ortaya konan tutarsız içeriklerin sınırlı etkileri ile ön plana çıkan sözlü politikanın anlaşılması ile dengelenmiştir (Ball'den aktaran Trowler, 2003, 131).

Sonuç

Eğitim politikası ve kamu politikası bağlamı içerisinde politika tanımının yaygın olarak kabul edilmiş tek, kesin ve güvenilir bir tanımı olmamakla birlikte politika, hedeflerin tanımlanması, önceliklerin belirlenmesi, bir plan, bir çıktı veya bunların bazılarının veya hepsinin bir bileşeni olarak tanımlamak mümkündür.

Eğitim politikası çerçevesinde politika bilimi çok geniş bir alanı kapsayan ve henüz gelişme halinde olan bir sosyal bilim dalıdır.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası otoritenin temel karakteristiklerini ve bütünlüğünü içeren bir dizi kurum ihtiva eden devlet tarafından alınan pozisyonlara ve eylemlere işaret eder. Kamu politikası çoğu zaman kamuda alınan kararlarla karıştırılmaktadır. Ancak tek başına kişisel bir karar politika oluşturmaz.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası, yetkili pozisyonlardan devlet kurumları adına politik aktörlerce alınan diğer kararlar bağlamındaki karar örneklerini anlatır. Kamu politikaları insan davranışlarını ve eylemlerini yönlendirmek için hem sonuçları hem de tasarlanmış araçları açıklamaya örnek oluşturur. Kamu politikası yetkililerin çalışabilecekleri konuları kural olarak başarılması istenen şeyleri ifade eder.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası içeriklerinde her zaman bir rekabet mevcuttur. Örneğin politika metinlerinin oluşumunda rekabet eden çıkar gruplarını yönetmek ve onları uzlaştırmak için yatıştırmaya vurgu vardır.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası değişimle ilgilidir. Örneğin hükümetler eğitim reformlarını politika yoluyla yapmaya çalışırlar. Kamu politikası değişimi arzular veya hayal eder. Devletin gelecekteki işlerini öngörür. Fakat uygulamalara bakıldığında yapılanlar her zaman politikalarda belirlenenlerden biraz daha azdır.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikalarının genellikle metinlerde, yazılmış dokümanların

Eğitim Yönetimi Proseslerinde Eğitim Politikası ile Kamu Politikasının Kodları

bazı türlerinde var olduğu kabul edilir. Bununla birlikte bir kamu politikası politik gündemi oluşturan politika konusugüncel bir metnin yapımı ile ilgili süreç olarak görülebilir.

Bu bağlamda politika süreçleri gündem belirlemenin yanı sıra politika metnlerinin yapım çalışmasını da içermektedir. Onlar aynı zamanda kolay olmayan uygulama süreçlerine ve bazen de politika değerlendirmesine işaret etmektedirler. Bu anlamda kamu politikası hem metin hem de sürece işaret etmektedir.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikası metinleri genelde, eklentileri bir araya getirme ile çıkar ve değerleri karşılaştırmayı sorgular. Aynı zamanda kamu politikaları genelde kamu yararları olarak tasavvur edilen geleceği veya arzu edilenleri temsil etmek için arayış içinde olurlar. Onların gerçekten temsil ettiklerini kimin çıkarları olduğunu gizlerler. Böylece politik gündemdeki bir işin görünüş anından kaynaklanan tartışmalar oluşur.

Eğitim politikası çerçevesinde kamu politikaları genelde eğitim gibi bazı sahalarda problemleri algulamaya karşılık olarak birleştirir. Bununla birlikte burada, kamu politikasının belli şekillerde oluştuğu problemlerin tutarsızlığına dikkat etmek gerekir.

Kaynakça

Akyüz, Y. (2012). Türk eğitim tarihi, M.Ö. 1000-M.S. 2012 (23. Baskı). Ankara Pegem A.

Ball, S. J. (1994). Education reform: A critical and post-structural approach. Buckingham: Open University.

Ceyhan, Y. & Çağlayan, M. U. (1997). Bilgi teknolojileri Türkiye için nasıl bir gelecek hazırlamakta? Ankara: Türkiye İş Bankası.

Dye, T. R. (2002). Understanding public policy (Tenth edition). New Jersey:Upper Sadle River, Prentice-Hall.

Easton, D. (1953) The political system. An inquiry into the state of political science, New York: Alfred A. Knopf.

Gökçe, B.,1990. Türkiye koşullarında yeni bir üniversite nasıl kurulmalı? Üniversite Öğretim

Journal of Social Research and Behavioral Sciences, Volume: 9 Issue: 20 Year: 2023
Üyeleri Derneği, Yükseköğretimde Sorunlar ve Çözümler içinde (s. 91-108). İstanbul: Cem.

Hansen, W. (2008). 80. Yıl Uluslararası eğitim formu: Eğitim hakkı ve gelecek perspektifleri. G. Özdemir (Ed.). TED, Ankara.

Harman, G. (1984) Conceptual and theoretical issues. in J.R. Hough (ed.) Educational Policy: An International Survey, London: Croom Helm.

Kuş, E. (2003). Nicel-nitel araştırma teknikleri: Sosyal bilimlerde araştırma teknikleri nicel mi? Nitel mi? Ankara: Anı.

Laswell, H.D. (1958). Politics: Who gets what, when, how? New York: Meridian Books.

Önür, H. (2013). Toplumsal eşitsizliklerin yeniden üretilmesinde eğitimin rolü: Afyonkarahisar Fen Lisesi ve Atatürk Lisesi örneği. Doktora Tezi, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Malatya.

Sonyel, L. (2020). Eğitim yönetiminin düşünce hayatı. Ankara: Akçağ.

Werner, J. & Wegrich, K. (2007), Theories of the policy cycle, In Frank Fisher, Gerald J. Miller & Mara S. Sidney (Eds.). Handbook of public policy analysis: Theory, politics, and methods, (pp. 43-62). Harrisburg Middletown: CRC.